

ACQUIRING THE SPIRITUAL SKILL OF FORGIVING

"... JUST AS GOD IN MESSIAH ALSO HAS FORGIVEN YOU"
Ephesians 4:32

By TIM HEGG

© 2014 by TorahResource All rights reserved
Contact TorahResource at:
torahresource.com 800-508-3566
PO Box 7701 • Tacoma WA • 98417

Forgiving Others as I have been Forgiven

Learning to forgive someone who has hurt or offended us is an essential ingredient of maintaining relationships, and guarding our hearts against bitterness. Bitterness is to the soul what metal shavings are to an engine. If they are allowed to remain, failure is inevitable. But one does not overcome the ill effects of bitterness simply by trying hard not to be bitter. Bitterness is the fruit of an unforgiving heart. Conversely, learning to exercise forgiveness is the sure antidote to bitterness.

In fact, coming to understand the terrible effect of bitterness upon the soul is one good motivation to learn forgiveness. Bitterness and hatred are companions—the one gives birth to the other. Understanding how detrimental bitterness and hatred are to one's own emotional and spiritual health is important. It is like a cancer that eats away at the soul. Solomon wrote: "*Better is a dish of vegetables where love is than a fattened ox served with hatred*" (Prov. 15:17). Where bitterness and hatred reside, even life's finest things cannot be enjoyed. Moreover, bitterness and hatred inevitably give way to slander.

One cannot harbor ill feelings against someone else without eventually sharing these with others. Bitterness eventually outgrows the capacity of the soul to contain it. "*Hatred stirs up strife, but love covers all transgressions*" (Prov. 10:12); "*He who conceals hatred has lying lips, and he who spreads slander is a fool*" (Prov. 10:18).

Furthermore, bitterness and hatred, when they eventually consume the soul, change the very makeup of a person. I have personally known people who, unwilling to deal with their deep-seated bitterness against someone who hurt them, have changed to the extent that they suffered from all kinds of maladies, and even suffered emotional and mental breakdowns. Unwilling to deal with their bitterness, they ended upon spoiling the lives of others as well: "See to it that no one comes short of the grace of God; that no root of bitterness springing up causes trouble, and by it many be defiled" (Heb. 12:15).

DE GEESTELIJKE VAARDIGHEID KRIJGEN VAN VERGEVEN

"... JUST AS GOD IN MESSIAH HEEFT OOK U VERDACHT:"
Efeziërs 4:32

Door TIM HEGG

© 2014 door TorahResource; Alle rechten voorbehouden
Neem contact op met TorahResource bij:
torahresource.com 800-508-3566
PO Box 7701 • Tacoma WA • 98417

Anderen vergeven zoals ik vergeven ben

Leren om iemand te vergeven die ons heeft gekwetst of beledigd, is een essentieel ingrediënt voor het onderhouden van relaties en het beschermen van ons hart tegen bitterheid. Bitterheid is voor de ziel wat metaalschaafsel voor een motor is. Als ze er mogen blijven, is falen onvermijdelijk. Maar men overwint de slechte gevolgen van bitterheid niet door simpelweg hard te proberen om niet bitter te zijn. Bitterheid is de vrucht van een niet vergevend hart. Omgekeerd is leren om vergeving te beoefenen het gepaste tegengif tegen bitterheid.

In feite is het begrijpen van de verschrikkelijke uitwerking van bitterheid op de ziel een goede motivatie om vergeving te leren. Bitterheid en haat zijn metgezellen – het ene baart het andere. Begrijpen hoe schadelijk bitterheid en haat voor de eigen emotionele en geestelijke gezondheid zijn, is belangrijk. Het is als een kanker die de ziel wegvreet. Salomo schreef: "*Beter is een gerecht van groenten waar liefde is dan een gemeste os opgediend met haat*" (Spreuken 15:17). Waar bitterheid en haat verblijven, kan men zelfs van de beste dingen van het leven niet genieten. Bovendien geven bitterheid en haat onvermijdelijk ruimte aan laster.

Men kan geen slechte gevoelens koesteren tegen iemand zonder deze uiteindelijk met anderen te delen. Bitterheid ontgroeit uiteindelijk het vermogen van de ziel om het te bewaren. "*Haat roept twist op, maar liefde bedekt alle overtredingen*" (Spreuken 10:12); "*Hij die de haat verbergt, heeft liegende lippen, en hij die laster verspreidt, is een dwaas*" (Spreuken 10:18).

Bovendien veranderen bitterheid en haat het wezen van een mens, wanneer ze uiteindelijk de ziel verteren. Ik heb persoonlijk mensen gekend die, niet bereid waren om hun diepgewortelde bitterheid met iemand die hen pijn heeft gedaan aan te pakken; ze zijn in die mate veranderd dat ze last hadden van allerlei kwalen en zelfs aan emotionele en mentale storingen leden. Onwillig om met hun bitterheid om te gaan, gingen ze uiteindelijk ook de levens van anderen bederven: "Zorg ervoor dat niemand tekortschiet aan de genade van God, opdat geen opkomende wortel van bitterheid problemen veroorzaakt; en daardoor velen worden verontreinigd" (Hebreeën 12:15).

One more thing about bitterness: if it is allowed to remain, it grows (often in almost imperceptible ways), until it rules one's life. In fact, bitterness is a gateway for the enemy of our souls to gain a foothold in our lives. Paul links the two in Eph 4:26-27, "*Be angry, and yet do not sin; do not let the sun go down on your anger, and do not give the devil an opportunity.*" Allowing the "sun to go down on your wrath" means allowing bitterness and hatred to linger from day to day. As far as Paul is concerned, this gives the devil an opportunity. He loves bitterness because it is antithetical to God's grace. Yeshua taught us that if we have experienced forgiveness, we will also be ready to forgive others. When we refuse to forgive others, we are living as though we have not been forgiven ourselves, and our enemy likes that. Remember that in the Disciples' Prayer, Yeshua teaches us that God forgives our transgressions in the same manner that we forgive others. So exercising forgiveness is a very important thing!

As I have said, the antidote to bitterness and hatred is learning to forgive those who have hurt or offended us. Forgiving one another must be something that we are able and ready to do, meaning we must understand forgiveness and practice it regularly.

All of this pertains to relationships in general, and thus to marriage in particular. One might think that focusing on the act of forgiveness is to take a negative approach to marriage. Shouldn't we begin with the positive expectation that a husband and wife will treat each other with such love, that there will never be a need to forgive each other? Hardly! That would be like hoping the new car you buy really doesn't need oil because it is so well engineered. The reality of things is that we are all sinners saved by God's grace, and we all still wage war against the sinful nature. We are not perfect, and we are all growing and maturing in our faith - none of us have arrived yet! That also means that inevitably we will, at times, act selfishly, arrogantly, and without love. And that means we all will have opportunities to exercise forgiveness. This will be just as true in our marriages as it is in our work place, and our relationships with extended family members and friends.

A key biblical text dealing with forgiveness is Eph 4:31-32. As noted above, just prior to these verses, Paul has admonished us not to let the sun go down on our anger and thus to give opportunity to the devil. Here, he summarizes the bitter, unforgiving spirit with a list of terms (v. 31) and gives the command to be kind, and thus to forgive (v. 32). It can readily be seen that those things listed in v. 31 stand in opposition to kindness and the exercise of forgiveness. Thus, learning to forgive first involves recognizing and "putting away" those things that impede forgiveness. Let's look at each of the terms given in v. 31:

Nog één ding over bitterheid: als we toestaan dat het aanwezig blijft, groeit het (vaak op bijna onzichtbare wijze), totdat het iemands leven regeert. In feite is bitterheid een toegangspoort voor de vijand van onze ziel om in ons leven voet aan de grond te krijgen. Paulus verbindt de twee in Ef 4:26-27, "*Wees boos, en toch zondig niet, laat de zon niet ondergaan op je woede en geef de duivel geen kans.*" De "zon laten ondergaan" op je toorn "betekent dat je elke dag bitterheid en haat laat voortduren. Wat Paulus betreft, geeft dit de duivel een kans. Hij houdt van bitterheid omdat het in tegenspraak is met Gods genade. Yeshua heeft ons geleerd dat als we vergeving ervaren hebben, we ook zullen klaarstaan om anderen te vergeven. Wanneer we weigeren anderen te vergeven, leven we alsof we onszelf niet vergeven hebben, en onze vijand vindt dat leuk. Houd er rekening mee dat Yeshua in het discipelgebed ons leert dat God onze overtredingen op dezelfde manier vergeeft als wij anderen vergeven; het beoefenen van vergeving is dus heel belangrijk!

Zoals ik al zei: het tegengif voor verbittering en haat is leren om diegenen te vergeven die ons hebben gekwetst of beledigd. Elkaar vergeven moet iets zijn dat we kunnen en willen doen, wat betekent dat we vergeving moeten begrijpen en regelmatig moeten toepassen.

Dit alles heeft betrekking op relaties in het algemeen, en dus op het huwelijk in het bijzonder. Je zou kunnen denken dat focussen op het vergeven een negatieve benadering van het huwelijk is. Moeten we niet beginnen met de positieve verwachting dat een man en een vrouw elkaar met zoveel liefde zullen behandelen, dat het nooit nodig zal zijn om elkaar te vergeven? Nauwelijks! Dat zou hetzelfde zijn als hopen dat de nieuwe auto die je koopt, echt geen olie nodig heeft, omdat hij zo goed is gebouwd. De realiteit van de dingen is dat we allemaal zondaars zijn die door Gods genade gered zijn en dat we allemaal nog steeds oorlog voeren tegen de zondige natuur. We zijn niet perfect, en we groeien allemaal en rijpen in ons geloof - niemand van ons is er al! Dat betekent ook dat we onvermijdelijk soms zelfzuchtig, arrogant en zonder liefde handelen. En dat betekent dat we allemaal kansen zullen hebben om vergeving te praktiseren. Dit zal net zo waar zijn in onze huwelijken als op onze werkplaats, en in onze relaties met familieleden en vrienden.

Een Bijbelse sleuteltekst over vergeving is Ef 4:31-32. Zoals al gemeld, heeft Paulus ons vlak vóór deze verzen vermaand om de zon niet op onze woede te laten ondergaan en zo de duivel een kans te geven. Hier vat hij de bittere, onvergeeflijke geest met een reeks termen samen (vers 31) en geeft hij het gebod om vriendelijk te zijn, en dus te vergeven (vers 32). Het is gemakkelijk te zien dat die dingen die in v. 31 worden genoemd in tegenstelling staan tot vriendelijkheid en de beoefening van vergeving. Leren vergeven, houdt dus in dat we die dingen die de vergeving belemmeren, herkennen en "wegdoen". Laten we eens kijken naar elk van de in v. 31 gegeven termen:

Bitterness - Involves the use of the tongue. This is insulting speech, belittling someone, making light of someone, either to his face or behind his back.

Wrath - An outburst of anger; quick flare-up; loss of temper; immediate retaliation

Anger - This is usually thought of as the "slow burn," the silent treatment. The word tends to convey a contemplative revenge.

Clamor - Arguing, "a lot of noise," never letting the issue die; always bringing the matter up to the person's attention; needing to have the last word.

Slander - Literally, "blasphemy," degrading the character of someone; *lashon hara*

Malice - Literally "bad things," and in this context, therefore, "bad feelings," "wrong motives." Every other kind of selfish or bad relational behavior.

The first important step in "putting away" these sinful behaviors is to recognize that they are, in fact, sin. We cannot excuse these things as just the function of our personalities or temperaments.

While each of us will struggle with some of these more than others, we all must admit that they are contrary to what God wants of us, and we must therefore commit ourselves to put them away from our lives. These descriptions of sinful behavior simply cannot characterize us.

Then the Apostle gives us the positive exhortation to kindness and forgiveness in v. 32. And in so doing, he gives us the supreme example to follow, that is, the manner in which God forgave us in Messiah Yeshua. In fact, the language he uses is instructive: "... forgiving each other, just as God in Messiah has forgiven you." Our forgiveness is to be patterned after God's forgiveness. The way He forgives is the way we are to forgive. It will be instructive, then, to study briefly the character and method of God's forgiveness in Yeshua.

1. God forgave us totally of His grace, not for self gain God did not enrich Himself through forgiving us. On the contrary, forgiving us was very costly to Him. *"For you know the grace of our Lord Yeshua Messiah, that though He was rich, yet for your sake He became poor, so that you through His poverty might become rich"* (2Cor. 8:9). This is the very essence of love—a willingness to give without receiving. Selfish motives for extending forgiveness, or seeking it, betray a false forgiveness. Such feigned forgiveness is short-lived, and often breeds more strife.

Bitterheid - Betreft het gebruik van de tong. Dit uit zich in beledigende taal, iemand kleineren, iemand geringschatten, in zijn gezicht of achter zijn rug.

Toorn - Een uitbarsting van woede; snelle opflakking; verlies van humeur; onmiddellijke vergelding

Boosheid - Dit wordt meestal beschouwd als de 'smeulende brand', de stille kuur. Het woord neigt tot het overbrengen van een bedachtzame wraak.

Geschreeuw - Ruzie, "veel lawaai", het probleem nooit laten uitsterven; altijd de zaak onder de aandacht van de persoon brengen; het laatste woord willen hebben.

Laster - Letterlijk, "godslastering", het karakter van iemand degraderen; *lashon hara*

Kwaadaardigheid - Letterlijk 'slechte dingen', en in deze context daarom 'slechte gevoelens', 'verkeerde motieven'. Elk ander soort zelfzuchtig of slecht relationeel gedrag.

De eerste belangrijke stap in het "wegdoen" van deze zondige gedragingen is te erkennen dat zij in feite zonde zijn. We kunnen deze dingen niet excuseren als slechts behorend tot onze persoonlijkheden of temperamenten. Hoewel ieder van ons met het ene al meer dan het andere zal worstelen, moeten we allemaal toegeven dat ze in tegenspraak zijn met wat God van ons wil, en daarom moeten we ons ertoe verbinden ze uit ons leven te verwijderen. Deze beschrijvingen van zondig gedrag mogen ons eenvoudigweg niet karakteriseren. Dan geeft de apostel ons in vers 32 de positieve vermaning tot vriendelijkheid en vergeving. En door dit te doen, geeft hij ons het allerhoogste voorbeeld dat we moeten volgen, dat wil zeggen, de manier waarop God ons vergaf in Messias Yeshua. In feite is de taal die hij gebruikt leerzaam: "... elkaar vergeven, net zoals God in Messias jou heeft vergeven." Onze vergeving moet een patroon krijgen overeenkomstig Gods vergeving. De manier waarop Hij vergeeft is de manier waarop wij moeten vergeven. Het zal dus leerzaam zijn om in 't kort het karakter en de methode van Gods vergeving in Yeshua te bestuderen.

1. God heeft ons totaal vergeven vanuit Zijn genade, niet voor eigen gewin. God heeft zichzelf niet verrijkt door ons te vergeven. Integendeel, het vergeven van ons was voor Hem erg duur. *"Want u kent de genade van onze Heer Yeshua Messias, dat hoewel Hij rijk was, Hij toch voor u arm werd, zodat u door Zijn armoede rijk zou kunnen worden"* (2Kor. 8:9). Dit is de essentie van liefde - een bereidheid om te geven zonder te ontvangen. Egoïstische motieven om vergeving te verlenen, of ernaar te streven, verraden een valse vergeving. Zulke geveinsde vergeving is van korte duur en geeft vaak aanleiding tot meer strijd.

2. God forgave us completely. It is tempting to forgive in part and yet hold back a measure of the offense as a kind of advantage over the other person: "you still owe me because of what you did back then!" God doesn't remember our sins against us-He forgives them completely.
Col. 2:13 *When you were dead in your transgressions and the uncircumcision of your flesh, He made you alive together with Him, having forgiven us all our transgressions.*
Is. 55:7 *Let the wicked forsake his way And the unrighteous man his thoughts; And let him return to the LORD, And He will have compassion on him, And to our God, For He will abundantly pardon.*
3. God forgave us before we asked for forgiveness. He forgave us when we did not deserve to be forgiven, even while we were still committing offenses against Him!
Rom. 5:8 *But God demonstrates His own love toward us, in that while we were yet sinners, Messiah died for us.*
4. God forgave us on the basis of Messiah's death. God did not forego His justice in order to forgive us. In other words, He didn't "sweep our sins under the carpet." Rather, He dealt with our sins by paying the penalty due to His justice. In this we learn that forgiveness is not antithetical to justice, but actually is the result of seeing justice served. Justice and forgiveness are two sides of the same coin.
"For if while we were enemies we were reconciled to God through the death of His Son, much more, having been reconciled, we shall be saved by His life" (Rom 5:10).
5. God's forgiveness is continual
In 1John 1:9 we read: *"If we confess our sins, He is faithful and righteous to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness."* The Greek text gives us a little more insight into the Apostle's teaching. The opening verb, "confess," (homologomen) is a present tense verb. We might translate it this way: "Whenever we confess our sins" That means that there is no limit to the number of times that we can come to God and ask for His forgiveness. And the verse goes on to say that whenever we confess our sins, God is faithful and righteous to forgive us. He is faithful, meaning He is always ready to forgive.
Peter asked Yeshua a very interesting question about forgiveness in Matt 18:21-22: *"Lord, how often shall my brother sin against me and I forgive him? Up to seven times?" Yeshua said to him, "I do not say to you, up to seven times, but up to seventy times seven."* We should understand
2. God heeft ons volledig vergeven. Het is verleidelijk om gedeeltelijk te vergeven en toch een mate van belediging over te houden als een soort voordeel op de andere persoon: "je bent me nog steeds wat schuldig vanwege wat je toen deed!" God herinnert zich onze zonden tegen ons niet: hij vergeeft ze volledig.
Kol. 2:13 *Toen u dood was in uw overtredingen en de onbesnedenheid van uw vlees, heeft Hij u samen met Hem levend gemaakt, al onze overtredingen ons vergeven hebbend.*
Is. 55:7 *De goddeloze verlate zijn weg, en de ongerechte man zijn gedachten; En hij kere tot de HEERE terug; en Hij zal Zich over hem ontfermen; en tot onzen God; want Hij zal overvloedig vergeven.*
3. God heeft ons vergeven voordat wij om vergeving vroegen. Hij vergaf ons toen wij het niet verdienden om vergeven te worden, zelfs terwijl wij nog steeds overtredingen tegen Hem begingen!
Rom. 5: 8 *Maar God bewijst Zijn eigen liefde naar ons, in die zin dat terwijl wij nog zondaars waren, de Messias voor ons stierf.*
4. God vergaf ons op basis van de dood van de Messias. God heeft Zijn gerechtigheid niet los gelaten om ons te vergeven. Met andere woorden, Hij "veegde onze zonden niet onder het tapijt". Integendeel, Hij behandelde onze zonden door de boete wegens Zijn gerechtigheid te betalen. Hieruit leren we dat vergeving niet in tegenspraak is met gerechtigheid, maar feitelijk het resultaat is van aangeboden gerechtigheid. Gerechtigheid en vergeving zijn twee zijden van dezelfde medaille.
"Want als wij met God werden verzoend door de dood van Zijn Zoon, terwijl wij vijanden waren, veel meer zullen wij, nadat wij verzoend zijn, door zijn leven gered worden" (Rom. 5:10).
5. Gods vergeving is voortdurend
In 1Johannes 1: 9 lezen we: *"Als wij onze zonden belijden, is Hij getrouw en rechtvaardig om ons onze zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid."* De Griekse tekst geeft ons wat meer inzicht in de leer van de Apostel. Het werkwoord "belijden" (Grieks: homologomen) is een werkwoord in de tegenwoordige tijd. We zouden het als volgt kunnen vertalen: "Wanneer wij onze zonden belijden ..." Dat betekent dat er geen beperking is in het aantal keren dat we tot God kunnen komen en om Zijn vergeving vragen. En het vers gaat verder met te zeggen dat wanneer we onze zonden belijden, God trouw en rechtvaardig is om ons te vergeven. Hij is trouw, wat betekent dat Hij altijd klaar staat om te vergeven.
Petrus stelde Yeshua (in Matt 18:21-22) een zeer interessante vraag over vergeving: *"Heer, hoe vaak zal mijn broer tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zeven keer toe?" Yeshua zei tegen hem: "Ik zeg je niet, tot zeven keer, maar tot zeventig maal zeven."* We

Yeshua's answer, not as a concrete arithmetic number, as though when we have forgiven 490 times, that's enough! No, seventy times seven was a way of saying "forgive as often as you are asked." This is exactly the way that God forgives us. Whenever we seek forgiveness, He is faithful and righteous to give us forgiveness.

So we may summarize God's way of forgiving us in Messiah as:

- on the basis of His grace
- completely
- before we asked for forgiveness
- with justice
- continually

Now, since in Eph 4:32 Paul admonishes us to forgive in the same way that we are forgiven, we may take these characteristics of God's forgiveness as the model we are to follow.

zouden Yeshua's antwoord niet moeten begrijpen als een concreet rekenkundig getal, alsof het genoeg is als we 490 keer hebben vergeven! Nee, zeventig keer zeven was een manier om te zeggen "vergeef zo vaak als je wordt gevraagd". Dit is precies de manier waarop God ons vergeeft. Wanneer we vergeving zoeken, is Hij trouw en rechtvaardig om ons vergeving te schenken.

We kunnen dus Gods manier van vergeving in de Messias samenvatten als:

- op basis van Zijn genade
- volledig
- voordat we om vergeving vroegen
- met gerechtigheid
- voortdurend

Nu, omdat in Ef 4:32 Paulus ons aanspoort om op dezelfde manier te vergeven als waarop ons vergeving geschonken is, kunnen we deze kenmerken van Gods vergeving als het model nemen dat we moeten volgen.

(wordt vervolgd)